

вср-16 - срещ

454 - 06 - 40
31 10 4

1009
вср

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ДО
МИНИСТЪРА НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
Г-Н ДАНИЕЛ МИТОВ

В Ъ П Р О С

от Велizar Пенков Енчев

Народен представител от ПГ на ПК „Патриотичен фронт“

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 92 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям въпрос

ОТНОСНО: Отношението на България към Трансатлантическото търговско споразумение между ЕС и САЩ

Уважаеми господин министър,

При последната си среща с американския посланик Марси Рийс Вие подкрепихте Трансатлантическото търговско споразумение между ЕС и САЩ, което е едно от най-спорните в отношенията между Брюксел и Вашингтон. Нещо повече - в Евросъюза няма консенсус за споразумението и много страни го отхвърлят като неизгодно и противоречащо на европейското законодателство.

Както сочат авторитетни европейски експерти, Трансатлантическото партньорство за търговия и инвестиции (ТТИП) представлява няколко търговски споразумения, които в по-голямата си част се сключват тайно между ЕС и САЩ. То цели премахване на бариерите пред търговията и големия бизнес, като законите за безопасност на храните, за защита на околната среда, банковите регулации и суверенитета на отделните държави. По същество това е удар на транснационалните корпорации върху гражданските общества в Европа и в Америка.

По Вашите думи обаче Трансатлантическо търговско и инвестиционно партньорство е важно не само заради увеличаване на работните места и растежа, но и от геостратегическа гледна точка.

Но според синдикатите в ЕС споразумението ще задълбочи ограниченията в социалния сектор, ще ореже заплатите и ще закрие

работни места в ред индустриални и селскостопански сектори - електроника, комуникации, транспорт, металургия, животновъдство.

Наскоро ЕС призна, че Трансатлантическо търговско и инвестиционно партньорство може да причини нова безработица, тъй като правилата за заетостта ще се уеднаквят с тези на САЩ, където стандартите за труд и правата на синдикатите са по-ниски. Дори еврочиновници обсъждат създаване на европейски фонд за компенсация на очакваната безработица.

Примерите за подобни двустранни търговски споразумения в други части на света подкрепят тази теза. Така например Северноамериканското споразумение за свободна търговия (НАФТА) между САЩ, Канада и Мексико предизвика загубата на 1 милион работни места в САЩ в рамките на 12 години.

Сред целите на Трансатлантическото търговско споразумение е не само отпадане на митата в САЩ и ЕС (което ще генерира загуби за националните бюджети), но и предоставяне на големи привилегии за транснационалните компании. Ако се впишат в договор, тези привилегии ще задоволят апетитите на компании като „Шеврон“ (искаща да търси шистов газ в Румъния и България), както и на могъщата компания „Монсанто“, която е сред водещите световни производители на генномодифицирани организми (ГМО).

Все пак най-голямата заплаха от Трансатлантическото търговско споразумение между ЕС и САЩ е ударът върху демокрацията. Основна цел на споразумението е въвеждане на споразумения за уреждане на спорове между държава и инвеститор, позволяващи на компаниите да съдят държавата, ако политиката ѝ води до пропуснати ползи и загуби на печалби. Това означава, че транснационални корпорации ще диктуват решенията на демократично избрани правителства, като последното се доказва от факта, че в момента има около 500 подобни дела на бизнеса срещу държави по целия свят.

С оглед на изнесеното дотук, бих искал да формулирате позицията на МВнР по Трансатлантическото търговско споразумение. Също така е важно да знаем дали споделяте опасението, че ако България подпише споразумението, без сериозни забележки и изисквания, тя ще стане жертва на чужди корпорации, които ще поставят в подчинено положение не само националния бизнес, но и самата държава?

31 октомври 2014 г.

Народен представител:

Велизар Енчев